

Jean-Paul Belmondo, glumačka zvijezda francuskog novog vala koji se proslavio ulogom u „Do posljednjeg daha“ Jean-Luca Godarda iz 1959., preminuo je u ponedjeljak u dobi od 88 godina.

"Bio je vrlo slab u posljednje vrijeme. Ugasio se mirno", rekao je Belmondov odvjetnik Michel Godest za agenciju France Presse.

Karizmatični glumac koji je često samostalno izvodio kaskaderske uloge, Belmondo se šezdesetih okrenuo mainstream filmovima i postao jedan od vodećih francuskih glumaca u komedijama i akcijskim filmovima.

Odluka o prelasku u komercijalnu kinematografiju i napuštanje art filma potaknula je kritike da je potratio svoj neosporni talent, što je on odbacivao.

„Kad je glumac uspješan ljudi mu okrenu leđa i kažu da je izabrao lakši put, da se više ne želi truditi ili preuzimati rizike“, rekao je jednom Belmondo.

„No kad bi bilo lako napuniti kino, svijet filma bi bio u puno boljem stanju nego je. Sumnjam da bih ostao pod svjetlima reflektorima toliko dugo da sam radio staro smeće. Ljudi nisu tako glupi“.

Sin kipara Paula Belmonda, Jean-Paul je od malih nogu bio okružen umjetnošću. Nakon kratke karijere amaterskog boksača, Belmondo upisuje Akademiju dramskih umjetnosti 1952. godine, a nakon diplome počinje glumiti u kazalištu.

Najzapaženije su njegove uloge u Godardovim filmovima zbog kojih će ostati upamćen kao lice francuskog novog vala (Nouvelle Vague) – uz „Do posljednjeg daha“, sa slavnim redateljem surađivao je i u „Ludom Pierrotu“ i „Žena je žena“.

Belmondo - karijera osebujnog glumca

Premda su mnogi tvrdili da "s takvim izgledom nikad neće uspjeti u ovom poslu", Jean-Paul Belmondo je ipak bio osebujna glumačka zvijezda koja je imala posebno mjesto u srcu Francuza.

Od "Ludog Pierrota" do "Asa nad asovima", ovaj glumac s nesvakidašnjom karizmom ostvario je zavidnu pedesetogodišnju filmsku karijeru tijekom koje je snimio 80 filmova.

Na filmskom platnu je bio čas zvijezda novog vala, čas 'drot' i bandit u filmovima za širu publiku.

Belmondo, rođen 9. travnja 1933. u Neuilly-sur-Seineu, odrastao je u umjetničkoj obitelji. Otac mu je bio poznati kipar. On voli nasmijavati ljude i sanja o kazalištu.

Na akademiju se upisuje u 50-im i stvara krug prijatelja "do groba", među kojima su Jean Rochefort, Claude Rich, Bruno Cremer i Jean-Pierre Marielle.

Nakon manjih uloga u kazalištu i na filmu, njegov glumački put odredio je susret s Jean-Lucom Godardom. "Zahvaljujući njemu zavolio sam film (...) Prije filma "Bez daha" toliko su mi puta

rekli da sam loš da sam počeo sumnjati u sebe", rekao je Jean-Paul Belmondo 2001.

Ta prva veća uloga koju je ostvario 1960. uz Jean Sebert, izbacuje ga u sam vrh filmske umjetnosti. Zajedno s Alainom Delonom uskoro postaje velikan francuskog i svjetskog filma.

Zaštitno lice francuskog novog vala ("Moderato Cantabile", "Ludi Pierrot") ubrzo se okreće komediji i nevjerojatnim filmskim pustolovinama u kojima u svome naručju drži najljepše glumice, među kojima Catherine Deneuve, Sophiju Loren, Claudiju Cardinale i Francoise Dorleac. Neke su bile i žene njegova života, poput Ursule Andress i Laure Antonelli.

Budući da je kao dječak zavolio boks - sanjao je o tome da bude drugi Marcel Cerdan - poslije je birao "muške" uloge s puno kaskaderskih scena za koje nije trebao dvojnika i s tučnjavama. U to je vrijeme snimio "Borsalina", "Čovjeka iz Acapulca", "Policajca ili kapuljaču", "Profesionalca" i "Asa nad asovima".

"Na kraju su mi prilijepili etiketu" kaskadera, a ja sam "samo u svom poslu htio ploviti između Mallea, Godarda, Melvillea i ljudi poput Verneuilu, Derayja, Lautnera", rekao je.

Tijekom više od dvadeset godina, 48 njegovih filmova imaju više od milijun prodanih ulaznica svaki. Sve do "Samotnjaka" (1987.), s kojim je doživio prvi komercijalni neuspjeh. "Taj je triler bio potpuno suvišan. Bilo mi je dosta svega, kao i publici".

Ponovni uspjeh žanje s ulogom strašnog Sama Liona u "Putu razmaženog djeteta" Claudea Leloucha (1988.). To je jedna od njegovih najvećih uloga za koju je dobio i nagradu Cezar za najboljeg glumca. Nakon toga vraća se prvoj ljubavi: kazalištu, u predstavama "Kean" i "Cyrano" i postaje vlasnik Theatre des Varietes.

No moždani udar 2001. koji je na njemu ostavio traga udaljio ga je iz studija. Nakratko se vratio s filmom "Čovjek i njegov pas" (2008.) Francisa Husteru, pričom o starcu kojega društvo odbacuje.

Naboranog lica, uvijek potamnjelog tena, "Bebel" sada uglavnom puni rubrike sa senzacionalističkim temama. Nakon rastave od Natty novine se bave njegovom novom družicom, bivšom belgijskom manekenkom s kojom se razišao 2012.

Dobitnik je počasne Palme u Cannesu 2011., Zlatnog lava u Veneciji 2016., a 2017. dobio je počasnog Cezara, što je publika popratila dugim ovacijama. Sa štapom u ruci Bebel je još jednom oduševio publiku šaleći se na račun svoje "ružne njuške".

Vječiti zavodnik je bio otac četvero djece: Patricije koja je pokojna, Florence, Paula i Stelle koju je dobio u 70. godini. (Hina)

Umro glumac Jean-Paul Belmondo

Kategorija: MAGAZINA
Žurirano: Ponedjeljak, 06 Rujan 2021 20:24
Objavljeno: Ponedjeljak, 06 Rujan 2021 17:02

